

علیرضا سیداحمدیان

خداانگانی

و پندگی

از پدیدارشناسی روح هگل

نشر چشمه

فهرست

۷	فهرست اختصارات
۹	مقدمه: تاریخ تفسیر یک متن
۱۲	مسئله فلسفی در مقدمه پدیدارشناسی روح
۳۹	تفسیر ژان وال از «وجدان نگون بخت»
۵۱	چرخش انسان‌شناختی در تفسیر هگل
۵۸	تفسیر کوژو از «خدایگانی و بندگی»
۷۶	جنون به روایت فوکو، به روایت دریدا
۹۰	نتیجه‌گیری
۹۳	یادداشت‌ها
۱۲۳	درباره ترجمه
۱۲۷	درباره ترجمه حمید عنایت
۱۳۰	درباره ترجمه اصطلاحات
۱۳۷	یادداشت‌ها
۱۴۱	ترجمه و اصل «خدایگانی و بندگی» [دوزبانه]
۱۴۲	«خدایگانی و بندگی» [متن فارسی]
۱۵۳	«خدایگانی و بندگی» [متن آلمانی]
۱۵۹	استدراکات ترجمه
۱۶۵	تفسیر «خدایگانی و بندگی»
۱۶۵	ایضاح در موضع تفسیر
۱۷۶	عنوان

۱۹۵.....	بند ۱
۲۰۶.....	بند ۲
۲۱۹.....	بند ۳
۲۲۵.....	بند ۴
۲۲۷.....	بند ۵
۲۲۹.....	بند ۶
۲۳۰.....	بند ۷
۲۴۶.....	بند ۸
۲۴۹.....	بند ۹
۲۵۲.....	بند ۱۰
۲۵۷.....	بند ۱۱
۲۵۸.....	بند ۱۲
۲۶۲.....	بند ۱۳
۲۶۷.....	بند ۱۴
۲۶۸.....	بند ۱۵
۲۶۹.....	بند ۱۶
۲۷۱.....	بند ۱۷
۲۷۳.....	بند ۱۸
۲۷۶.....	بند ۱۹
۲۸۲.....	یادداشت‌ها

[ضمائم و ملحقات ۳۰۷-۳۳۸]

۳۰۷.....	I. فهرست پدیدارشناسی روح
۳۱۱.....	II. اعلان شخصی چاپ و انتشار پدیدارشناسی روح
۳۱۵.....	III. خداایگانی و بندگی در نوشته‌های نورنبرگ
۳۲۳.....	IV. واژه‌نامه
۳۳۵.....	V. فهرست منابع و مأخذ
۳۳۹.....	نمایه

مقدمه

تاریخ تفسیر یک متن

جایی که می‌خواهیم درخت بلوطی را با تنومندی پیکرش و گستردگی شاخه‌هایش و انبوه برگ‌هایش مورد مشاهده قرار دهیم، به این راضی نمی‌شویم که به جای آن میوه کوچک بلوطی را به ما نشان دهند.^۱

نخستین بار در اوایل دهه ۱۳۵۰ خورشیدی، ترجمه فارسی همراه با تفسیری از فصل «خدایگانی و بندگی» از پدیدارشناسی روح هگل (البته به ترتیبی که خواهیم دید «ناقص») توسط مرحوم دکتر حمید عنایت با عنوان «خدایگان و بنده» منتشر شد. این ترجمه بی‌هیچ دخل و تصرف و تصحیحی به چاپ‌های متعدّد رسید و تا آن‌جا که نگارنده اطلاع حاصل کرده، ترجمه کامل این فصل تا طبع و نشر نخستین ترجمه کلّ این اثر به فارسی، یعنی تا سال ۱۳۸۲، در دسترس نبوده است.^۲ اقدام عنایت در ترجمه این فصل، به‌خصوص، متأثر از جوّ حاکم بر روایت فرانسوی هگل بود، یعنی جریان مهمّی که توسط ژان وال در سده بیستم آغاز شد و توسط مفسّران بعدی و در رأس آن‌ها آلکساندر کوژو، در دهه‌های ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰ به اوج رسید و نه تنها به شکل‌گیری تصویر خاصی از هگل در فرانسه منجر شد، بلکه من غیر مستقیم بر تفسیر کانت، هایدگر، نیچه، هوسرل، و نیز ایده‌نولوژی‌های معاصر تأثیر نهاد. هگل فرانسوی، به‌واقع، تفسیر پرمایه‌ای بود که پس از چند دهه